

[Aksel Larsen.]

det modsatte. Den kan og vil medvirke til prisstigninger og muligvis også til det, man kalder bremsning af den økonomiske aktivitet. Herved gør regeringen værdien af lønstigningerne i hvert fald delvis illusorisk, og udelukket er det vel ikke, at beskæftigelsesgraden oven i købet kan falde, måske i særlig grad i byggefagene. Hvor stor virkningen bliver, kan vel ikke bedømmes nu, men når regeringen den ene måned er med til at gennemføre en i hvert fald noget forbedret lov om boligbyggeri og den næste måned fordyrer byggeriet ved at sætte diskontoen i vejret, så vil det da sige, at den giver med den ene hånd og tager med den anden, og det var vel ikke just det, man havde ventet af denne regering.

Den højtærede finansminister har givet udtryk for, at diskontoforhøjelsen forhåbentlig kun bliver en tidsbegrænset foreteelse. Lad os alle håbe det. Men lad os så få at vide, hvad finansministeren bygger sit håb, eller skal vi måske hellere sige sin viden, på. Er det rigtigt, at finansministeren har et fuldt udarbejdet forslag til en almindelig omsætningsskat liggende i finansministeriet, og at denne skat skal søges indført fra efteråret samt indbringe 400-500 mill. kr. om året i varefordyrelse? Hvis forlyden- det herom — bragt frem af et dagblad, der ikke står finansministerens parti så helt fjernt, nemlig Politiken — er urigtigt, går jeg ud fra, at finansministeren kan demen- tere det klart og utvetydigt. Omvendt: hvis vi ikke får et sådant dementi fra finans- ministeren, så skal vi altså vente til efter- året at komme fra dynen i halmen, hvis folketinget da skulle følge ministeren.

Det ville være bedre, om regeringen søgte at begrænse omkostningsstigningerne og dermed den inflatoriske udvikling bl. a. ved at indføre almindelig pris- og avance- kontrol. Det ville være godt, om regeringen og folketingsflertallet tog fat på at spare på statens uproduktive udgifter, nemlig mili- tærudgifterne, som ifølge den oversigt, vi har fået, nu kommer op på 1 230 mill. kr. om året. Dette ville være så meget mere rimeligt, som disse penge gives ud til ingen nytte, men til skade for landets velstand og til fare for dets beståen.

Hvor lidt dansk militærvæsen vil være værd under en eventuel krig, kan man danne

sig et billede af, når man tænker på, at marinen ikke engang evner at klare den beskedne opgave, den har påtaget sig i fredstid, nemlig fiskeriinspektionen. Frem- mede piratfiskere kan så temmelig frit operere ved Sydvestjyllands kyst, inde på dansk territorialfarvand, og endnu værre synes det at stå til ved Færøerne. Mon ikke det er tilladeligt og nødvendigt at henstille til regeringen, at marinens skibe i stedet for at deltage i NATO-øvelser i det mindste gør nytte ved at holde piratfiskere ude fra danske farvande eller, hvis det ikke lader sig gøre, at holde dem fast, når de trænger derind.

Det synes jo desværre nødvendigt at tage alvorligt fat på dette, alvorligere, end det har været muligt for „Niels Ebbesen“ — med al mulig ære og respekt for fregattens kaptajn og mandskab, der vel i den givne situation gjorde alt, hvad man kunne for- lange og forvente af dem. Det synes nød- vendigt, at der bliver gjort noget alvorligt, når man på grundlag af den redegørelse, den højtærede udenrigsminister gav her i går, ser, hvordan den magt, der for nylig under udenrigsministerens besøg i London højtideligholdt 300 års dagen for en ven- skabstraktat, direkte har ladet sine krigs- skibe hjælpe en arresteret piratfisker til flugt, når man ser, hvordan denne pirat- fisker er blevet hyldet som helt i sit lands presse, og hvordan dette lands regering til- lader sig at krybe uden om ansvaret og de facto dække over folkeretsstridige hand- linger. Jeg regner med, at regeringen fortsat energisk søger denne sag bragt til den eneste rimelige afslutning, og jeg håber, den bri- tiske regering vil forstå, at en sådan afslut- ning er der ingen vej uden om.

Det er jo i øvrigt klart for alle, at den højtærede udenrigsministers besøg i Lon- don ikke havde som hovedformål at fejre årsdagen for en venskabstraktat, men at muliggøre direkte forhandlinger med den engelske regering om stillingen til markeds- dannelserne og muligheden for engelsk- dansk tilslutning til Romtraktaten eller, som det også — endnu da — kaldes: de seks.

Det forekommer mig nødvendigt at korri- gere den fremstilling, som såvel statsmini- sterens som udenrigsministeren har givet af omstændighederne ved Danmarks tilslut-